

There are no translations available.

Pe drumul de Olanesti, in zona Cheia faci stinga spre schitul Pahomie. Intri repede pe drum forestier si pina sa ajungi la manastirea de maici lezer gasesti in cale izvorul Cuviosului care s-a nevoit in muntii Vilcei si a sapat Sfinta Biserica in stinca. De la lezer la Pahomie mai faci niste minute cu masina prin padure, sa tot fie 10-15.

Cuviosul Antonie a trait pe vremea domnului Matei Basarab si a domnului Sfant Martir Constantin Brancoveanu. S-a mutat la Domnul in 1720 si moastele sale sunt ingrijite de maicile de la lezer.

Trecind in drumul nostru spre traseul Buila-Vinturarita mai intii pe la lezer, am incercat sa raminem peste noapte acolo, dar nu s-a putut. Poate pentru ca Mese a intrebat de gazduire cam in felul in care pune intrebari pe conferinte: direct si fara metafore.

Dar a fost mai bine asa (in cele din urma gazduindu-ne monahii de la Pahomie) pentru ca a doua zi am cistigat o ora, cam atit luindu-ne pe jos de la lezer la Pahomie.

Apa de la izvor are o inefabila dulceata, de parca ar purta zilnic lacrimile de rugaciune ale Cuviosului Antonie. Lacrimile pentru pacatele lumii, pentru neputintele noastre, pentru durerile românilor. Lacrimi dintr-o iubire crestina pentru o lume care se scutura parca de toate cuvintele

Mintuitorului. Lacrimi pentru toate grozăviile care nasc grozavii și mai și.

Cuvioase, roagă-te pentru noi păcătoșii că și noi nădăjduim în izvorul lacrimilor tale: prea marea iubire mai presus de greșelile și mințile noastre înțelepțite în calcule, măsurători și lașități.

Sursa: www.umblarici.ro